

ארבע גליות, קרי שתהיה בת חורין ולא תהיה מוגרשת. ובאותה שעה עמדה ונגלה ארבע גאלות, באotta יציאת מצרים. ועכשו שהצטרכה בתקונית להתר Meer עם בעלה, צריך להראות אותה גאלת מצרים שיש בה ארבע גאלות. ועל זה יש להזכיר באotta נגלה ארבע פעמים אמת, אמת, אמת, עד עזרת אבותינו, שזוהי אמת, עד עזרת אבותינו, שזוהי עזרה וסמכ לישראל כלם. ומשם והלאה ארבע פעמים אחרות אמת, אמת, אמת, אמת, להיות ארבע גאלות הללו בזמנים חזק בחותם חזק של טבעת המליך.

ארבע גאלות בפולות בקיום, וכןן באotta יציאת מצרים, שלאו לא נמצאו אומן ארבע גאלות באotta יציאת מצרים, כל פעם שתהיה גלוות, לא מתחברת בתקונית להתייחד בשם הקדוש, וכןן צריך פמייד להזכיר את גאלת מצרים בכל הקדשות של הקדוש ברוך הוא ברוך שמו לעולם ולעולם עולם.

סוד הקב"ש (של שם) הרי בארני, שהרי בקדשה הכל מתקדשים - מעלה ומטה, וכל הדרגות, וכל המרכיבות עלילונות ומחנות, כלם מתקדשים בקדשה זו. ובקדשה זו בארני סודות עלילונים לאומן בעלי סודות שמתבוננים בקדשת רבנים, אשרי חילוקם.

הסוד למסר הנפש לאדון הוא יפה שאמרתם החברים. אשרי חילוקם, ואשרי עיני שרואו כך, שראיתם בחמי שמעוררים דקרים קדושים אלו בעולם הנה,ames השבים) וכלם כתובים מעלה לפני הפלך הקדוש.

פתח ואמר, (מלכים א א ז נברבו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה'

תהא מתרכבא. ובהיה שעטאת קיימא ואתפרקת ארבע גאולות, בהיה יציאת מצרים. והשפא דעתך בתקוננה לאתחברא בעלה, אטריך לאחזהה היה גאילות מצרים, דאית בה ארבע גאולות. ועל דא אית (דף ר"ז ט"א) לאדכרא בהיה גאולה, ד' זמנין אמרת. אמרת. עד עזרת אבותינו. דדא הוא עזרה וסמכ לישראל בלהו. ומפני וללה לא ארבע זמנין אחרניין, אמרת, אמרת, אמרת. למשמי ארבע גאילות אלין בקיומא מקיף, בחותמא מקיף דגושפננקא דמלפנא. ד' גאילות בפולין בקיומא.

ובקדוושה בהיה יציאת מצרים, דאי לו לא יציאת מצרים, כל זמנא דלהו גלוותא, לא אתחברת בתקוננה לאתיחידה שמא קדישא. ועל דא אית לאדכרא גאולה דמצרים פדייר, בכל קדישין דקדושא בריך הוא, בריך שמיה לעלם ולעולם עולם.

זו דקדושה (דשניה) היא אויקימנא, דהא בקדושה מתקדשי כלא, עילא ותפא, וכל דרגין, וכל רתיבין עלאין ותפאי, כלחו מתקדשי בקדושתא דא. ובקדושה דא, אויקימנא רזין עלאין, לאינון מארי רזין דמסתכלין בקדושה דמאיריהן, זפאה חוליקיהן.

זו למסר נפשא למאריה, שפיר איה, דכא אמרתון חבריא, זפאה חוליקיכון, זבק אין עיני דחמו בה, זבקינא בתוי, דמתערין מלין קדישין אלין בהאי עלמא, (ס"א בגין דבלחו) וכלחו בתיבי לעילא קמי מלפנא קדישא. בטהח ואמר (מלכיי) א ז נדברו יראי יי' איש אל